

1. Saulė leidžias. Dega jūra.
Tirpsta jos krantai.
Lyg žuvėdrą, baltą burę
Tolumoj matai.
2. Supasi, supasi lapai nubudinti,
Šnarasi, šnekasi vėjo pajudinti,-
Skleisdami gaudesį alpstantį, liūdintį,
Supasi, supasi lapai nubudinti.
3. Juozapota sapnavo...
Mato jinai gražų didelį sodną, pilną žydinčių medžių. Eina tuo sodnu mažu kūdikiu nešina...
dailus takelis, smėliu išbarstytas, tęsiasi, aplinkui žolės ir žolynai įvairiomis spalvomis mirga; tarp
medžių šakelių paukščiai sau lizdelius kraunas. Visur teip romu ir šilta... Juozapota spaudžia int
savo laimingą krūtinę kūdikį ir skubina skubina... už sodno Petras aria...
4. –Užteks, Sonia, gana! Nekankink manęs! – su skausmu jis paprašė.
Jis visai, visai ne taip buvo manęs pasisakyti jai, bet išėjo *taip*.
Tartum nebenusimanydama ką daranti, ji pašoko ir, gražydama rankas, nuėjo ligi vidurio kambario;
bet tuoj sugrįžo ir atsisėdo vėl šalia jo, beveik liesdama jį petys į petį. Staiga lyg perverta krūptelėjo,
rikstelėjo ir puolė, nė pati nežinodama kodėl, prieš jį ant kelių.
5. Pradžiūvo darželis. Diegai pinavijų
Iš žemės rausvomis galvutėmis lenda.
Po kluoną bėgioja marguojanti banda.
Žalų ir palšų drūtasprandių galvijų.
6. Kaip gerai turėti savo namas. Savo namas, šiluma. Pilna troba žmonių, pančius vejančių. U ta ta,
šilta, gerai!- Taip gali manyti žmogus, kuris kaip šuva išguitas po pasaulį bastos.
7. Vakare jis persikraustė į „labirintą“, o atsigulęs į lovą ir vėl perdėtai įsivaizdavęs situaciją,
verkė dėl savo skriaudos ir negalės. Po kelių dienų jisai nurimo, ir ta skriauda neatrodė jau tokia
didelė. Kitą šeštadienį, eidamas išpažinties, jis suformulavo kažkokį nevykusį prisipažinimą dėl
„priešinimosi perdėtiniam“ ir išgirdo iš dvasios tėvo porą oficialų pabarandžiai pamokomų sakinių.
8. Mes, jauni iškeltagalviai, nenuoramos ir vėjavaikiai, einame į gyvenimą Naujojo Meno vėliava
nešini.
Mes nudrėskėme nuo savo dvasios sumirkusį laiko baloj apdarą ir sviedėm jį tiems, kurie senatvėję
šala.
9. Dievuli mano, kas per šviesios naktys!
Ir kas plačių padangių per aukštumas!
O žvaigždės, žvaigždės! didelės ir mažos
Taip spindi, net graudu, Dievuli mano.
10. Pabaigę prūsą, šokame blezdingėlę, laikydami su viena ranka skepetėlės galą, kuri čia kyla, čia
leidžias – lyg kregždė belakiodama. Paskui šokėjai eina dar kitokius šokius, bet mes su mamate
grįžtame jau į savo galą.

Atsakymai

1. Salomėja Nėris „Vakaras jūroj“
2. Balys Sruoga „Supasi, supasi lapai nubudinti“
3. Jonas Biliūnas „Liūdna pasaka“
4. Fiodoras Dostojevskis „Nusikaltimas ir bausmė“
5. Kazys Binkis „Pavasariška“
6. Jurgis Savickis „Vagis“
7. Vincas Mykolaitis – Putinas „Altorių šešėly“
8. Keturvėjininkai „Keturių vėjų pranašas“
9. Vincas Mykolaitis – Putinas „Rūpintojėlis“
10. Šatrijos Ragana „Sename dvare“